Gandul zilei 09.01.2013

Gazdele studiului nostru biblic au fost binecuvântate c-un prunc si eu ma minunez saptamânal de viata care râde crescând si împrospateaza caminul c-un suflu nou. În acelasi timp, asist acasa la o viata gata de plecare. Adica am mereu înaintea ochilor începutul si sfârsitul. Dar stiu ca, între acestea doua, se cladeste ceea ce transcede dincolo. Când vine sfârsitul, e târziu pentru multe. Esti închistat în frica de boala, în tabieturi, în caracterul asa cum a ajuns format. Ramâne doar pocainta sau nu, reflectia sau nu, ruga sau nu.

Începutul unui nou an a precedat sfârsitul celui dinainte. În acelasi timp, suntem la început de an si pâna la sfârsitul lui avem timp sa cladim ceea ce am spus ca transcede, ramânând. Putem cladi durabil sau fân, trestie.., pe stânca sau pe nisip. Nu e usor sa cladesti stiind ca ai un vrajmas puternic, al întunericului, care-ti va sta împotriva si propria-ti fire, adesea indispusa supunerii, rastignirii.

Ne sta în fata un drum ale carui pericole le cunoastem. Avem la dispozitie echipamentul necesar, scopul chemarii si umblarii noastre, stim de unde primim întelepciune si putere. Ramâne la latitudinea noastra vointa slujirii dupa standardele cerute, vegherea si lupta. Pentru biruinta în lumea spirituala e o lupta acerba. Avem de întâmpinat obstacole, bariere. Cel rau detine în jur bombardamente pentru asaltarea mintii, pentru cumpararea sufletului. Trebuie sa te feresti rapid, sa faci pasul urmator singur, cutezator si bine. Nici o influenta straina de Cuvântul pe care îl cunosti, framântându-l. Nici o abatere de la el. Si daca las nevegherea sa-mi cânte si-ajung în impas, alerg sa-mi rezolv problema înaintea singurului Mijlocitor si revin pe calea îngusta, dar sigura. Cu toata inima, ce n-ar trebui uita nici o clipa pretul rascumpararii. Neobosit, cu curaj, încredere si daruire sfânta. Adevarata odihna nu e aici, ci dincolo.